

Aniela Cholewińska-Szkoliková

Míša a její malí pacienti

Nečekaní
hosté

ilustrace:
Agnieszka
Filipowská

Míša a její malí pacienti: Nečekání hosté

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Aniela Cholewinska-Szkoliková
Míša a její malí pacienti: Nečekání hosté – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Aniela Cholewińska-Szkoliková

Míša a její malí pacienti

Nečekaní hosté

CPress
Brno
2018

Znáte Míšu, veselou sedmiletou holčičku? Bydlí v malém městečku společně se svými rodiči a pejskem Pupíkem. Je to pihovatá zrzka s rozzářenýma očima. Víte, co má ráda? Zbožňuje jahody a pořádně napěněné kakao, ráda sbírá barevné listí, někdy si maluje a jindy si čte příběhy o dobrodružstvích jejího oblíbeného hrdiny – doktora Dolittla, který si dokáže povídat se zvířaty. Avšak nejvíce času tráví Míša na zahradě. Je to pochopitelné, vždyť tam má svá tajemství...

Před několika lety jí tatínek postavil na větvích staré lípy malý domeček. Není to však obyčejný domeček na hraní. To v žádném případě! V tom domečku si Míša zařídila kliniku. Skutečnou nemocnici pro zvířátka! Pomáhá nemocným ptáčkům, veverkám, ježkům a jiným zvířátkům. Dívinka vždycky ví, co těm chudáčkům chybí, protože rozumí jejich řeči. Avšak pššt! Je to její tajemství! Kromě Pupíka o něm ví jen dědeček Jakub, který je také veterinářem. A samozřejmě o tom vědí všechna zvířátka, která se na doktorku Míšu mohou vždy spolehnout!

SETKÁNÍ V LESE

Jednoho letního dne Míša s maminkou sbíraly lesní jahody. Když byl Míšin hrneček plný voňavého ovoce, zeptala se holčička paní Katky: „Maminko, už to stačí? Podívej se, jak je tu krásně! Na té louce bychom si mohly odpočinout.“

Míša si sundala batůžek, sedla si na povalený pařez a s nadšením se rozhlížela po zeleném lese.

„Ale Míšo, já přece nejsem unavená,“ řekla maminka s úsměvem.

„Jestli chceš, poseď si tady s Pupíkem, já budu ještě chvíli sbírat. Ráda bych upekla tvarohový koláč s jahodami. Bude to dobrotka!“

Poté, co se paní Katka vzdálila, si Míša sundala sandálky a opřela bosé nožičky o mechový polštářek. Přivřela oči, nastavila pihovatou tvářičku slunci a ochutnávala jahůdku za jahůdkou. Byly tak sladké! Pupík se motal kolem a pozorně očichával každé stéblo trávy.

„Haf, haf.“ Pejsek náhle zpozorněl.

„To teda ne, Pupíku, nikam nepůjdu.“

Míša se na svého psího kamaráda ani nepodívala.

„Je mi tu tak hezky, nemíním se odtud ani hnout.“

„Haf, haf.“ Pupík zaštěkal hlasitěji.

„Něco se ti zdá,“ řekla holčička a dopřála si další jahůdku.

„Nepoznáváš tu vůni, protože jsi v lese. Tady všechno voní jinak. Ale jestli chceš, běž sám. Já tady zůstanu.“

